

GÓP PHẦN NHẬN THỨC SÂU SẮC HƠN TƯ TƯỞNG HỒ CHÍ MINH VỀ XÂY DỰNG SỰ ĐOÀN KẾT THỐNG NHẤT TRONG ĐẢNG

TRẦN PHÚ MỪNG^(*)

Theo số liệu thống kê, trong số 1.921 bài viết, bài nói của Chủ tịch Hồ Chí Minh, có tới 839 bài đề cập vấn đề đoàn kết thống nhất (1, tr.2). Và thực tế cũng cho thấy, suốt cuộc đời hoạt động cách mạng, Chủ tịch Hồ Chí Minh đặc biệt coi trọng vấn đề đoàn kết. Ở Người, vấn đề đoàn kết không còn dừng lại ở mức độ châm ngôn, triết lý, kinh nghiệm; mà đã được đúc rút, khái quát thành những nguyên lý, giải pháp tổ chức chỉ đạo hoạt động cách mạng. Nói cách khác, tư tưởng về đoàn kết của Người đã đạt đến tầm học thuyết, tầm lý luận. Ngoài dấu ấn đậm nét bản sắc Hồ Chí Minh, tư tưởng đó luôn kết tinh được những tinh túy truyền thống dân tộc; vừa biểu hiện sáng tạo nguyên lý đoàn kết Marx-Lenin, và cô đọng trong đó, cả tinh hoa trí tuệ nhân loại. Tầm quan trọng của đoàn kết đối với sự nghiệp cách mạng đã được Chủ tịch Hồ Chí Minh khái quát thành một chân lý, một phương châm hành động vĩ đại: “Đoàn kết, đoàn kết, đại đoàn kết. Thành công, thành công, đại thành công”.

Nghiên cứu các tác phẩm của Chủ tịch Hồ Chí Minh, chúng ta nhận thấy,

phạm vi bàn về sự đoàn kết của Người rất rộng: đoàn kết trong Đảng; trong Chính phủ; trong đoàn thể; đoàn kết giai cấp; đoàn kết toàn dân; đoàn kết dân tộc; đoàn kết quốc tế;... Người đặc biệt coi trọng vấn đề đoàn kết thống nhất trong Đảng. Người đã viết: “Nhờ đoàn kết chặt chẽ, một lòng một dạ phục vụ giai cấp, phục vụ nhân dân, phục vụ Tổ quốc, cho nên từ ngày thành lập đến nay, Đảng ta đã đoàn kết, tổ chức và lãnh đạo nhân dân ta hăng hái đấu tranh tiến từ thắng lợi này đến thắng lợi khác” (2, T.12, tr.510). Lịch sử đã cho thấy: chính Người đã đặt nền móng tạo lập sự đoàn kết trong Đảng ngay từ những buổi đầu thành lập; và chính Người là biểu tượng cho sự đoàn kết thống nhất trong Đảng trong suốt tiến trình lãnh đạo cách mạng Việt Nam. Trong bản *Di chúc* lịch sử, một trong những điều căn dặn thiêng liêng hệ trọng nhất của Người cũng chính là vấn đề giữ gìn sự đoàn kết, thống nhất trong Đảng. Theo chỉ dẫn của Người, để thực

^(*) ThS., Viện Khoa học xã hội nhân văn quân sự, Bộ Quốc phòng.

hiện có hiệu quả sự đoàn kết thống nhất trong Đảng, cán bộ, đảng viên phải quán triệt sâu sắc những nguyên lý cốt tử sau:

1. Đoàn kết thống nhất trong Đảng phải toàn diện về chính trị, tư tưởng, tổ chức; toàn Đảng phải tư tưởng nhất trí, hành động nhất trí

Sức mạnh của Đảng mácxít là ở sự đoàn kết nhất trí, ở sự thống nhất về tư tưởng và tổ chức. Lenin từng nói, đại ý là, giai cấp vô sản không có tổ chức thì không có gì cả, nhưng có tổ chức và thống nhất thì sẽ có tất cả (4, tr.192). Chủ tịch Hồ Chí Minh nhấn mạnh: “Đảng tuy nhiều người, nhưng khi tiến đánh chỉ như một người”. Để làm trọn nhiệm vụ lãnh đạo cách mạng, “Toàn Đảng phải tư tưởng nhất trí, hành động nhất trí, đoàn kết nhất trí” (2, T.6, tr.480). “Phải kiên quyết thực hành kỷ luật, tức là cá nhân phải tuyệt đối phục tùng tổ chức, số ít phải phục tùng số nhiều, cấp dưới phải phục tùng cấp trên, địa phương phải phục tùng trung ương” (2, T.5, tr.268). Người luôn nhắc nhở cán bộ, đảng viên phải tôn trọng dân chủ, kỷ luật trong Đảng, phải hết sức tránh quan liêu, gia trưởng, cục bộ, bè phái, hẹp hòi... Đoàn kết trong Đảng không chấp nhận tình trạng: “trống đánh xuôi, kèn thổi ngược”; “không nói trước mặt, chỉ nói sau lưng”; “trong Đảng im tiếng, ngoài Đảng nhiều mồm” (2, T.5, tr.243). Mọi tổ chức đảng và đảng viên bất kỳ ở cương vị, lĩnh vực công tác nào đều phải có trách nhiệm giữ gìn đoàn kết, kỷ luật của Đảng. Người từng nhấn nhủ rằng: “Chúng ta phải làm đúng lời dạy của Lenin vĩ đại: giữ gìn sự thống nhất của Đảng như con

người của mắt. Phải hết lòng tôn trọng tập thể, phát huy dân chủ nội bộ, tuyệt đối không được độc đoán cá nhân, tự đặt mình cao hơn tổ chức, tự cho phép mình đứng ngoài kỷ luật. Càng có công lao, càng phải khiêm tốn. Chớ có vì ít nhiều công lao mà sinh bệnh công thân, kèn cựa, địa vị” (2, T.10, tr.311). Chúng ta nhận thấy, đoàn kết trong Đảng theo chỉ dẫn của Chủ tịch Hồ Chí Minh, là một sự đoàn kết đặc biệt: đoàn kết ở trình độ cao nhất, chặt chẽ nhất, toàn diện và triệt để nhất. Đó là sự đoàn kết, thống nhất cao độ, toàn diện, triệt để cả về chính trị, tư tưởng, tổ chức. Sự đoàn kết đó không thể là một sự đoàn kết mang tính hợp tác, thoả hiệp đơn thuần hay một sự đoàn kết mang tính chất cảm tính, tự phát, nhất thời. Đoàn kết trong Đảng là một sự đoàn kết thống nhất đặc biệt của những người có giác ngộ cao, cùng chung lý tưởng cách mạng; cùng đồng cam cộng khổ; dám hy sinh bản thân mình vì sự nghiệp cách mạng cao cả. Đó là sự đoàn kết được xây dựng trên cơ sở quan điểm Marx-Lenin; mục tiêu, điều lệ, cương lĩnh, đường lối, chính sách của Đảng; ý thức kỷ luật tự giác của đội ngũ cán bộ đảng viên.

Như trên đã đề cập, sự đoàn kết thống nhất trong Đảng, theo tư tưởng Hồ Chí Minh, là sự đoàn kết ở trình độ cao hơn; ưu việt hơn; đòi hỏi khắt khe hơn. Sự khác biệt giữa sự đoàn kết trong Đảng và đoàn kết trong các tổ chức xã hội khác, là điều cán bộ đảng viên cần phải nhận thức rõ trong quá trình tham gia xây dựng Đảng hiện nay. Để thấy rằng, đặc trưng cơ bản của xã hội hiện đại, là ngày càng xuất hiện nhiều các loại hình tổ chức, các hiệp hội,

các đoàn thể xã hội. Và trong xã hội hiện đại, người ta có xu hướng coi các tổ chức xã hội như một mục tiêu, một phương tiện để cá nhân hội nhập xã hội (5). Càng tham gia nhiều tổ chức xã hội, cá nhân càng có điều kiện mở rộng cơ hội thăng tiến, cải thiện vị thế xã hội. Nước ta hiện cũng tồn tại nhiều tổ chức chính trị, xã hội, nghề nghiệp; nhưng các tổ chức đó, cơ bản đều được thành lập nhằm mở rộng nâng cao quyền và năng lực làm chủ của mọi tầng lớp nhân dân. Và sự lợi dụng tổ chức (và cả sự lợi dụng cộng đồng) để mưu cầu lợi ích riêng tư là một lối sống luôn bị lên án, bởi nó trái với đạo lý dân tộc; trái với bản chất của chế độ xã hội chủ nghĩa. Tuy nhiên, trong thực tế, điều rất đau xót là, đã có một số cán bộ đảng viên thoái hóa biến chất, đã lợi dụng tổ chức đảng, đoàn thể, như một cơ hội, một phương tiện để mưu đồ những quyền lợi ích kỷ. Đảng ta, nhân dân ta và công luận đã lên án, vạch mặt những hạng người sâu một “phá nước, hại dân” ấy. Quán triệt sâu sắc tư tưởng của Chủ tịch Hồ Chí Minh về đoàn kết thống nhất trong Đảng, đòi hỏi mỗi cán bộ, đảng viên hôm nay, phải xác định cho đúng mục đích, động cơ vào Đảng; phải có ý thức giữ gìn danh dự đảng viên. Công cuộc đổi mới đất nước với các quá trình công nghiệp hóa, hiện đại hóa, đô thị hóa, giao lưu văn hóa, cơ chế thị trường vận hành, đã tạo nên những biến đổi xã hội to lớn. Cơ cấu kinh tế, cơ cấu xã hội đang thay đổi; sự phân hóa, phân tầng xã hội đã và đang diễn ra; Đảng cần phải có cơ chế, giải pháp, quyết không để những khác biệt về tuổi tác, chức vụ, trình độ, lĩnh vực công tác, điều kiện gia đình,... trở thành tác nhân gây

rạn nứt sự đoàn kết thống nhất trong Đảng. Quyết không thể dung nạp những động cơ vụ lợi; quyết lên án tẩy trừ kiểu đoàn kết cơ hội, giả tạo “bằng mặt không bằng lòng”. Sự đoàn kết thống nhất thực sự trong Đảng, đòi hỏi không chỉ ý thức tự giác, quyết tâm, mà nhiều khi là cả sự hy sinh của cán bộ, đảng viên. Phải thực hiện cho được lời căn dặn chí tình, chí nghĩa của Chủ tịch Hồ Chí Minh: vô luận trong hoàn cảnh nào, người cán bộ đảng viên phải biết đặt lợi ích của Đảng, của dân tộc, lên trên lợi ích của cá nhân. Đây là điều cốt tử nhất đối với cán bộ, đảng viên hiện nay. Ai không dám chấp nhận sự hy sinh vì lợi ích của Đảng, không xứng đáng là người lãnh đạo, quản lý, không xứng đáng là đảng viên của Đảng.

2. Đoàn kết thống nhất trong Đảng phải nhằm mục đích tối cao là lãnh đạo thắng lợi sự nghiệp cách mạng

Bất kỳ một tổ chức, hiệp hội, đoàn thể xã hội nào, muốn tồn tại đều phải thực hiện sự đoàn kết. Tuy nhiên, xét về mục đích, tính chất, sự đoàn kết của đa số các tổ chức chính trị xã hội (đặc biệt trong xã hội tư sản hiện đại), đều mang tính vụ lợi, thực dụng. Có nghĩa là, họ thực hiện đoàn kết hợp tác, tạo lập sự đồng thuận trong tổ chức, luôn vì mục đích tự thân, vì quyền lợi của tổ chức và cá nhân thành viên. Thực tế thế giới “đắm máu và nước mắt” đã cho thấy tác hại khôn lường của các cuộc tranh giành ảnh hưởng, quyền lực, lợi ích, giữa các tổ chức kinh tế, chính trị, xã hội, đã và đang xảy ra ở nhiều quốc gia, khu vực. Chủ tịch Hồ Chí Minh từng viết: “Đảng ta là của công nhân, nông dân, lao động trí óc. Như vậy, Đảng không phải là

nhóm để tranh địa vị, tranh tước lộc” (2, T.7, tr.32). Và “Đảng ta là đại biểu cho *lợi ích chung* của giai cấp công nhân, của toàn thể nhân dân lao động, chứ không phải mưu cầu *lợi ích riêng* của một nhóm người, của cá nhân nào. Điều đó ai cũng biết” (2, T.9, tr.288). Như vậy, cần phải nhận thức sâu sắc rằng, mục đích xây dựng sự đoàn kết trong Đảng ta không hề mang tính thực dụng, mà rất quang minh, chính đại. Đoàn kết thống nhất để Đảng phấn đấu làm tròn sứ mệnh cao cả, để lãnh đạo thực hiện thắng lợi các nhiệm vụ cách mạng; để luôn thực sự là đội tiên phong về chính trị, tư tưởng, tổ chức của giai cấp, của dân tộc và của nhân dân.

Đảng phải đoàn kết, thống nhất để lãnh đạo thắng lợi các nhiệm vụ cách mạng, đó là đòi hỏi khách quan của thực tiễn cách mạng; là nguyên lý hoạt động của một đảng mác xít chân chính. Thực hiện đoàn kết thống nhất là biện pháp để phát huy cao độ sức mạnh trí tuệ tinh thần trong Đảng. Hồ Chí Minh cho rằng: “Trong Đảng thực hành dân chủ rộng rãi, thường xuyên nghiêm chỉnh tự phê bình và phê bình là cách tốt nhất để củng cố và phát triển sự đoàn kết và thống nhất của Đảng” (2, T.12, tr.510). Dân chủ trong Đảng là cơ sở, nòng cốt để mở rộng dân chủ trong nhân dân. Và thực tế đã chứng tỏ, nhờ có sự đoàn kết, thống nhất, Đảng ta luôn phát huy được trí tuệ, sức mạnh của toàn Đảng, toàn dân, lãnh đạo thực hiện thắng lợi nhiều nhiệm vụ quan trọng; tạo nên những thành công rực rỡ của cách mạng Việt Nam. Đoàn kết thống nhất trở thành một “truyền thống cực kỳ quý báu” của toàn Đảng, toàn dân, toàn quân ta. Bất

kỳ ở đâu, khi nào, nếu tổ chức đảng biết đoàn kết thống nhất, thì nhiệm vụ cách mạng luôn được thực hiện có chất lượng, hiệu quả; tổ chức đảng luôn giữ được vai trò lãnh đạo và ngược lại. Quán triệt sâu sắc những chỉ dẫn của Chủ tịch Hồ Chí Minh, đòi hỏi mỗi tổ chức đảng, cán bộ đảng viên hiện nay, phải kiên quyết đấu tranh với những biểu hiện dao động, cơ hội, hạ thấp vai trò lãnh đạo của Đảng; hoặc coi nhẹ vấn đề đoàn kết thống nhất trong Đảng. Trong cơ chế thị trường, lễ thói thực dụng, vụ lợi, cơ hội, luôn có nguy cơ trở dậy trong mỗi cá nhân và tổ chức xã hội. Do vậy, để tạo lập sự đoàn kết thống nhất trong các tổ chức đảng, cần phải chủ động phòng ngừa, ngăn chặn những hiện tượng đoàn kết mang tính vụ lợi, cơ hội, đoàn kết nhằm mục đích bao che, bưng bít sự thật, hoặc kéo bè, kéo cánh, tranh giành ảnh hưởng, cục bộ địa phương,... trong nội bộ tổ chức Đảng.

3. Đoàn kết thống nhất trong Đảng làm điểm tựa, nòng cốt cho khối đại đoàn kết dân tộc, đoàn kết toàn dân

Chủ tịch Hồ Chí Minh chỉ rõ: “Sở dĩ Đảng ta có thể lãnh đạo giai cấp công nhân và toàn dân tiến lên chủ nghĩa xã hội, là vì Đảng ta có chính sách đúng đắn và lãnh đạo thống nhất. Mà lãnh đạo thống nhất là vì toàn thể đảng viên tư tưởng nhất trí và hành động nhất trí. Nếu đảng viên tư tưởng và hành động không nhất trí, thì khác nào một mớ cát rời, “trống đánh xuôi, kèn thổi ngược”. Như vậy, thì không thể lãnh đạo được quần chúng, không thể làm cách mạng” (2, T.9, tr.287, 288). Theo tư tưởng của Người, thì đoàn kết trong Đảng không chỉ có ý nghĩa phát huy sức mạnh trí

tuệ toàn Đảng, mà nó còn có ý nghĩa tạo cơ sở, niềm tin để thực hiện khối đại đoàn kết toàn dân. Và thực tế lịch sử đã chứng tỏ rằng, nhân dân ta nghe theo Đảng, “đồng sức, đồng lòng”; đồng bào của 54 dân tộc vượt qua những khác biệt về văn hóa, chủng tộc, tâm lý, lối sống,.. “nối vòng tay lớn” đoàn kết chung quanh Đảng, không chỉ vì tin Đảng có đường lối, chính cương, sách lược đúng đắn, sáng tạo; mà còn bởi, nhân dân ta rất yên tâm, tin tưởng, phấn khởi vì sự đoàn kết, thống nhất trong nội bộ Đảng. Khi nội bộ Đảng thực sự đoàn kết, thống nhất, thì nhân dân tin tưởng Đảng, đoàn kết bên nhau hướng về Đảng, kỳ vọng vào Đảng như kỳ vọng vào những người con ưu tú của đất nước, của dân tộc, biết chung sức, đồng lòng bên nhau chăm lo cho đất nước, cho dân tộc, cho giống nòi. Bởi lẽ đó, thực hiện sự đoàn kết thống nhất trong Đảng trở thành một vấn đề thiêng liêng, hệ trọng, can hệ không chỉ đến vận mệnh của Đảng, mà là vận mệnh của cả dân tộc, quốc gia. Thực tế xây dựng, chỉnh đốn Đảng những năm qua chứng tỏ: nơi nào nội bộ tổ chức đảng mất đoàn kết; tất yếu năng lực lãnh đạo, sức chiến đấu của Đảng ở nơi đó suy giảm. Và đau lòng hơn, “dậu đổ, bìm leo”, nội bộ tổ chức đảng lục đục, lập tức quần chúng hoang mang, mất lòng tin; cái xấu, cái ác có thời cơ trỗi dậy; kẻ thù lợi dụng xuyên tạc, chống phá Đảng. Chủ tịch Hồ Chí Minh từng nhắc nhở cán bộ đảng viên: muốn lãnh đạo, hướng dẫn nhân dân phải làm mực thước cho người ta bắt chước (4, tr.13). Muốn xây dựng sự đoàn kết trong nhân dân, cán bộ đảng viên phải mẫu mực giữ gìn đoàn kết thống nhất trong tổ chức đảng.

Mọi tổ chức đảng, cán bộ đảng viên phải kiên quyết đấu tranh với những tâm lý thói quen xấu - tàn dư của lối sống tiểu nông như: kèn cựa địa vị; cục bộ địa phương, công thân kiêu ngạo, chủ quan, hẹp hòi, gia trưởng... Tất cả những biểu hiện xấu xa nguy hại đó, theo chỉ dẫn của Chủ tịch Hồ Chí Minh, đều là biểu hiện phức tạp của chủ nghĩa cá nhân. (Hiện nay, trong bối cảnh cơ chế thị trường, đối ngoại rộng mở, mọi tổ chức đảng, đảng viên, phải hết sức cảnh giác đề phòng và quyết liệt đấu tranh với những biểu hiện “lưu manh tư sản” như dùng gái đẹp, tiền bạc, địa vị, vũ lực để tranh giành ảnh hưởng trong Đảng, trong xã hội). Cuộc chiến chống chủ nghĩa cá nhân “không có khói súng”; nhưng vô cùng gian nan, phức tạp. Nếu thực sự có trách nhiệm trước Đảng, trước dân, cán bộ đảng viên không một chút được lơ là “cuộc chiến” đầy gian nan này. Ngẫm suy về những chỉ dẫn của Chủ tịch Hồ Chí Minh, nhìn lại lịch sử dân tộc; có thể khẳng định không một chút sáo rỗng rằng; hơn bảy thập kỷ qua, nhân dân tin theo Đảng, biết ơn Đảng; thì hôm nay, nếu toàn Đảng luôn giữ được sự đoàn kết thống nhất; thì đó chính là hạnh phúc của nhân dân; là hồng phúc của dân tộc; là vận hội của quốc gia; là điểm tựa niềm tin của các dân tộc yêu chuộng hòa bình trên thế giới.

4. Đoàn kết thống nhất trong Đảng phải kết hợp cao độ giữa kỷ luật và tự giác; nêu cao tình đồng chí thương yêu nhau gắn với thực hiện thường xuyên, nghiêm túc tự phê bình và phê bình

Chủ tịch Hồ Chí Minh từng nhấn mạnh: “Đảng ta là một đảng rất to lớn, bao gồm đủ các tầng lớp trong xã hội. Vì

vậy có nhiều tính cách rất trung thành, rất kiên quyết, rất vĩ đại. Song cũng không tránh khỏi những tập tục, những tính nết, những khuyết điểm của xã hội bên ngoài, nó lây, ngấm vào trong Đảng” (2, T.5, tr.261). “Đảng viên và cán bộ cũng là người. Ai cũng có tính tốt và tính xấu” (2, T.5, tr.254). Trong công tác xây dựng Đảng phải luôn hiểu được điều đó. Đương nhiên, như mọi đảng mácxít chân chính khác, Đảng ta phải tạo lập sự đoàn kết thống nhất thông qua điều lệ, cương lĩnh, kỷ luật của Đảng. Nhưng để tạo lập sự đoàn kết vững bền, phải có sự kết hợp cao độ giữa kỷ luật và tự giác; giữa tình đồng chí thương yêu nhau với thực hiện nghiêm túc tự phê bình và phê bình. Có thể nói, đây là sự đoàn kết thống nhất được tạo lập, kết hợp hài hòa giữa tính nhân văn, nhân đạo cao cả với tính khoa học, cách mạng triệt để.

Chủ tịch Hồ Chí Minh nhiều lần nhắc nhở; cán bộ đảng viên phải luôn tiên phong, gương mẫu trước quần chúng; và quan trọng hơn là, phải luôn tự nguyện, tự giác, thành thật trước Đảng, trước dân. Trong tác phẩm “Sửa đổi lối làm việc”, Người đã chỉ ra những căn bệnh mà cán bộ đảng viên khi có chức vụ, quyền lực thì rất dễ mắc phải như: công thần, địa vị; độc đoán; gia trưởng; quan liêu, tham ô, lãng phí;... và những biểu hiện nguy hại này luôn cản trở, đe dọa phá vỡ sự đoàn kết thống nhất trong Đảng. Bởi vậy, để giữ gìn sự đoàn kết thống nhất trong Đảng; phải thực hiện thật tốt công tác kiểm tra kỷ luật Đảng; mọi cán bộ, đảng viên, càng ở chức vụ cao, càng phải

gương mẫu, tự giác chấp hành kỷ luật của Đảng.

Cần phải nhận thức sâu sắc rằng, thực hiện đoàn kết thống nhất trong Đảng bằng cách tiến hành thường xuyên, nghiêm túc tự phê bình và phê bình trên cơ sở tình đồng chí thương yêu nhau, đó là một điểm đặc sắc trong tư tưởng đoàn kết của Chủ tịch Hồ Chí Minh. Người luôn nhắc nhở, phê bình và tự phê bình cốt là để giúp nhau tiến bộ; để nhân rộng, phát triển những cái tốt đẹp trong mỗi con người; và để cùng nhau làm tốt hơn phận sự đảng viên; chứ không phải là để công kích lẫn nhau. Như vậy, mục đích, bản chất của tự phê bình và phê bình rất nhân văn, rất trong sáng; tất cả là vì tình thương đối với đồng chí, đồng đội, vì sự tiến bộ của mỗi người, và vì sự đoàn kết thống nhất của Đảng.

Tự phê bình và phê bình theo chỉ dẫn của Chủ tịch Hồ Chí Minh chính là giải pháp cơ bản để thực hiện đoàn kết thống nhất thực sự vững chắc trong tổ chức Đảng; để củng cố tăng cường mối quan hệ giữa Đảng với dân; để thực hiện sự đoàn kết nhất trí trong mọi tổ chức xã hội. Thông qua tự phê bình và phê bình mới có thể đấu tranh loại bỏ những cái xấu, cái lỗi thời và xây dựng, phát triển những cái mới, cái tiến bộ trong mỗi con người và trong tổ chức Đảng. Vì thế, thực hiện tự phê bình và phê bình là công việc rất quang minh chính đại, rất cần thiết đối với những người cán bộ chân chính cách mạng. “Người ta luôn luôn cần không khí để sống. Người cách mạng và đoàn thể cách mạng cần phê bình và tự phê bình thiết tha như người ta cần không

khí” (2, T.6, tr.242). “Chỉ có đảng chân chính cách mạng và chính quyền thật sự dân chủ mới *dám mạnh dạn tự phê bình, hoan nghênh phê bình và kiên quyết sửa chữa*” (2, T.8, tr.223). Người nhắc nhở đảng viên: “Lòng mình chỉ biết vì Đảng, vì Tổ quốc, vì đồng bào thì mình sẽ tiến đến chỗ chí công, vô tư” (2, T.5, tr.251). Nếu mọi đảng viên đều thấu hiểu được điều đó, và dũng cảm làm được điều đó, thì mới có thể tạo lập được sự đoàn kết thống nhất thực sự bền vững trong Đảng. Vậy vì sao hiện nay còn một số tổ chức đảng và cán bộ đảng viên không làm tốt nhiệm vụ tự phê bình và phê bình? Chắc chắn ở những nơi đó còn có sự lộng hành, gia trưởng, trù dập, mất dân chủ; và ở nơi đó, còn có những đảng viên ứng xử theo kiểu “mũ ni che tai”, “dĩ hoà vi quý”, hoặc kém bản lĩnh, thiếu tính chiến đấu.

Càng nghiên cứu, suy ngẫm về những chỉ dẫn của Hồ Chí Minh về đoàn kết thống nhất trong Đảng, chúng ta càng thấm thía hơn lời căn dặn thiêng liêng trong *Di chúc* của Người: “*Đoàn kết* là một truyền thống cực kỳ quý báu của Đảng và của dân ta. Các đồng chí từ Trung ương đến các chi bộ cần phải giữ gìn sự đoàn kết nhất trí của Đảng như giữ gìn con ngươi của mắt mình” (3, T.12, tr. 510). Đảng ta đã trải hơn bảy thập kỷ lãnh đạo cách mạng với những

truyền thống, chiến công rất đáng tự hào. Một trong những niềm tự hào chính đáng nhất, là chúng ta luôn giữ gìn được sự đoàn kết thống nhất trong Đảng. Thời gian đã chứng tỏ, chính sự đoàn kết thống nhất đã tạo nên uy tín, danh dự, bản lĩnh, sức mạnh của Đảng ta. Bởi vậy, giữ gìn sự đoàn kết thống nhất trong Đảng hiện nay quan trọng hơn bao giờ hết; đó là trách nhiệm chính trị thiêng liêng nhất đối với mọi tổ chức đảng và cán bộ đảng viên. Toàn Đảng cần phải ra sức học tập, nghiên cứu tư tưởng Hồ Chí Minh, để có thể hiểu biết sâu sắc hơn, vận dụng sáng tạo hơn nữa tư tưởng của Người, nhằm góp phần giữ gìn sự đoàn kết thống nhất toàn diện, triệt để trong Đảng hiện nay.

TÀI LIỆU THAM KHẢO

1. Theo: Nguyễn Thị Ngọc Cảnh. Xây dựng khối đoàn kết thống nhất trong Đảng theo tư tưởng Hồ Chí Minh. *Tạp chí Xây dựng Đảng*, số 12/2007.
2. Hồ Chí Minh, toàn tập. H.: Chính trị quốc gia, 2000.
3. Hồ Chí Minh, toàn tập. H.: Chính trị quốc gia, 2002.
4. Tư tưởng Hồ Chí Minh về xây dựng Đảng. H.: Lao động, 2004.
5. Xem: Gunter Buschges. Nhập môn Xã hội học tổ chức. H.: Thế giới, 1996.